

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pantaz Vladislav în numele inculpatului Suveica Sergiu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Suveica Sergiu Victor,

născut la 24 octombrie 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str-la Studenților, nr. 2/1, ap. 5.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 26 august 2014 - până la 30 octombrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 noiembrie 2014 - până la 15 ianuarie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 31 martie 2015 – până la 20 mai 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 octombrie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Suveica Sergiu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 350 unități convenționale, echivalentul a 7000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Suveica Sergiu la 13 iunie 2014, aproximativ la ora 09⁰⁰, aflându-se la volanul automobilului său de model "Volkswagen Bora", cu n/î C PO 019 și deplasându-se pe str. C. Ieșilor, mun. Chișinău, acționînd prin intenție directă, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, fără nici un motiv, a oprit forțat troleibuzul nr. 5, care de asemenea se deplasa pe str. C. Ieșilor,

mun. Chișinău, la volanul căruia se afla Ciolacu Ig., prin crearea obstacolului cu automobilul său, l-a înjurat pe ultimul, l-a scuipat și a deteriorat geamul de la troleibuz, în urma căruia lui Ciolacu Ig., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1753/D din 31.07.2014 i-au fost cauzate *“excoriații la nivelul membrului superior și inferior stîng”*, care se califică ca vătămare neînsemnată. Circumstanțe că pătimitul ar fi căzut sau automutilat lipsesc.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul Pantaz Vl. în numele inculpatului, care au solicitat:

- acuzatorul de stat, casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri pentru prima instanță, de condamnare a lui Suveica S. în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

În argumentarea apelului a invocat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de circumstanțele cazului și pericolul social pe care inculpatul îl prezintă, împrejurările de fapt în care a fost comisă infracțiunea, precum și personalitatea inculpatului, care fiind anterior condamnat la amendă, pedeapsă ce nu a avut efect asupra acestuia și care nu și-a făcut concluziile necesare, săvîrșind din nou altă infracțiune. Consideră că pedeapsa aplicată nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

- avocatul Pantaz V. în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri, cu stabilirea unei pedepse mai blînde și anume amendă în mărime de 150 unități convenționale, cu aplicarea art. 78 alin. (1) lit. b) și 79 Cod penal. A menționat că inculpatul recunoaște că a comis o greșeală pe care este dispus să o repare, asumîndu-și angajamentul că pe viitor astfel de acțiuni nu vor mai fi comise din partea lui. Din cele nominalizate consideră că corectarea și reeducare lui Suveică S. este posibilă prin aplicarea pedepsei – amenzii sub limita minimă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și avocatul inculpatului Pantaz Vl..

5. În motivarea soluției instanța a menționat, că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în

modul corespunzător, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanța de fond care a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum că infracțiunea comisă de inculpat se atribuie la categoria celor mai puțin grave, astfel concluzionând că nu este rațional ca Suveica S. să execute pedeapsa sub formă de închisoare, deoarece potrivit circumstanțelor obiective ale cauzei, fapta inculpatului nu reprezintă un pericol social pentru societate, iar corectarea și reeducarea acestuia este posibilă și fără izolarea de societate.

Totodată, Colegiul penal a conchis că în speță este imposibilă aplicarea art. 79 Cod penal, deoarece careva circumstanțe excepționale nu au fost constatate.

6. Împotriva hotărârilor pronunțate a declarat recurs ordinar avocatul Pantaz Vl., care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, în temeiul art.78 alin.(1) lit. b) și 79 Cod penal, invocând repetat aceleași argumente care anterior au fost invocate în cererea de apel. La fel a menționat că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare concluzia că inculpatul a aplicat violență asupra persoanelor și că infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate, iar în materialele cauzei lipsesc astfel de probe și constatări. În acest aspect, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor argumente și nu a dat apreciere acestor probe.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanțele de fond corect au stabilit pedeapsa inculpatului, ținând cont de prevederile art. 75, 76-77 Cod penal, precum și de efectele prescrise la art. 78 Cod penal, prin urmare a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Pantaz VI. în numele inculpatului invocă temei de casare a hotărîrilor contestate pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, instanța de recurs consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevînd în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuiază răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect menționînd că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea acestuia sub formă de amendă.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare

a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanțele de judecată au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul penal reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu *„amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani”*.

Reieșind din categoriile de pedepse aplicate persoanelor fizice, prevăzute de art. 62 Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în sistemul de clasificare a pedepselor, este printre cele mai ușoare, totodată, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa muncă neremunerată în folosul comunității și închisoarea, însă instanța a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului (Suveica S.) este posibilă fără aplicarea altei pedepse și anume privarea acestuia de libertate.

Prin urmare argumentul avocatului că în privința lui Suveica Sergiu urmează a fi aplicată o pedeapsă mai blîndă decît cea prevăzută de lege, potrivit art. 79 Cod penal, nu poate fi reținut, deoarece la judecarea cauzei

careva circumstanțe excepționale instanțele nu au constatat, iar recunoașterea vinei (sau comportamentul sincer) care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, iar la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, respectându-se și prevederea privitor la stabilirea pedepsei în cazul când cauza s-a judecat în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de fond (350 unități convenționale, echivalentul a 7000 lei) și menținută de cea de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luând în considerație circumstanțele atenuante stabilite.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelurilor declarate, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

Instanța de apel, conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

Totodată Colegiul penal reține că argumentele invocate de recurent referitor la faptul că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare concluzia precum că inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate, însă în materialele cauzei lipsesc astfel de probe și constatări, instanța de recurs le respinge, ca neîntemeiate, deoarece instanța de apel în decizia sa a specificat că circumstanțe ce agravează răspunderea prevăzută de art. 77 Cod penal nu au fost stabilite, astfel că, această circumstanță agravantă a fost exclusă.

Încălcările de lege comise, în opinia recurentului, menționate în recursul declarat nu afectează legalitatea hotărârilor atacate și nu pot fi apreciate ca temei care ar afecta hotărârile contestate.

Din cele menționate, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului Suveica S. de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se

consideră legală și întemeiată.

Potrivit recursului, autorul acestuia critică măsura de pedeapsă aplicată, ca fiind una prea aspră, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept, însă, eroarea stipulată în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, examinînd cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrilor atacate sub aspectele invocate, dispunînd inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pantaz Vladislav în numele inculpatului Suveica Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Suveica Sergiu Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti